

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/6/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114223051
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4114223051.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci navrhovateľky: W. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom E., E. A. XX, proti odporkyňi: W. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom E., E. A. XX, zastúpená Mgr. Petrom Miklóssym, advokátom so sídlom vo Vrábľoch, Hlavná 1221, o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 14. októbra 2014 č. k. 25C/156/2014-16, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporkyňi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh navrhovateľky zamietol a odporkyňi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 3 a § 75 ods. Zákona o rodine a na základe vykonaného dokazovania zistil, že odporkyňa je matkou navrhovateľky, s ktorou nežije v spoločnej domácnosti. Navrhovateľka žije s otcom. Odporkyňa žije s mladším bratom navrhovateľky. Naposledy bolo v konaní sp. zn. 13P/215/2013 rozsudkom zo dňa 05. 09. 2013, právoplatným dňa 28. 11. 2013 určené výživné v sume 50 eur. V tom čase mala navrhovateľka náklady na doučovanie 40 eur mesačne a po 7 eur mesačne sa skladala na stužkovú. Otec mal príjem 600 až 700 eur mesačne. Odporkyňa mala priemerný príjem 341 eur mesačne v čistom. V konaní sp. zn. 24P/260/2013 bolo rozsudkom zo dňa 28. 01. 2014, právoplatným dňa 07. 07. 2014, určené otcovi navrhovateľky na syna A. žijúceho s odporkyňou výživné v sume 90 eur mesačne. Otec si už vyše roka neplní vyživovaciu povinnosť. V konaní otec uvádzal, že má príjem 600 až 700 eur mesačne v lete a v zime priemerne 400 eur. Navrhovateľka uvádzala zvýšené náklady na štúdium ohľadne doučovania a to 30 eur týždenne. Na stužkovú a bude musieť ešte zaplatiť 180 eur a náklady budú aj za šaty. Na stužkovú ide jej otec a teta. Na lieky dá mesačne 30 eur. Otec platí nájomné 380 eur mesačne za dvojizbový byt, nezarábí 600 eur mesačne, pomáha im dedko a teta. Odporkyňa od marca zmenila zamestnanie, má čistý príjem 347,79 eura, za jednoizbový byt platí 270 eur mesačne, pomáha jej matka. V zmysle citovaných zákonných ustanovení, vzhľadom na hore uvedené skutočnosti, súd návrh zamietol. Súd mal za to, že na strane navrhovateľky a ani odporkyne neprišlo od posledného rozhodnutia k zmene pomerov odôvodňujúcej a umožňujúcej zvýšenie výživného. Navrhovateľka má približne rovnaké náklady ako pri poslednej úprave, ktorá bola pred rokom. Na doučovanie chodila už vtedy a aj na stužkovú sa už skladala. Uvádzala len vyššie náklady na doučovanie a na lieky. Na stužkovú ide jej teta, nie matka. U odporkyne neprišlo k zmene pomerov. Má rovnaký príjem ako pred rokom. Navrhovateľka síce tvrdila, že má odporkyňa vyšší príjem, nevedela to však preukázať. Obom stranám pomáha rodina. Odporkyňa má ďalšiu vyživovaciu povinnosť na syna, s ktorým žije v spoločnej domácnosti a na ktorého si jeho otec, aj otec navrhovateľky, neplní svoju vyživovaciu povinnosť. U otca navrhovateľky nebola preukázaná

zmena príjmu. Pomery u oboch rodičov sú približne rovnaké, otec navrhovateľky ma preukázaný vyšší príjem. Zmena pomerov tak je len ohľadne vyšších nákladov na doučovanie a lieky. K zvýšeniu príjmov odporkyne nedošlo, pričom túto zaťažuje ďalšia vyživovacia povinnosť, čo jej neumožňuje platiť vyššie výživné, keď na strane otca ešte sú rezervy. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a to tak, že úspešnej odporkyni nepriznal náhradu trov konania, pretože ich nežiadala.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala v zákonom stanovenej lehote navrhovateľka odvolanie, odôvodniac ho tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým veciam. Žiadala, aby súd predvolal jej otca, ktorý predloží nové dôkazy k skutočnostiam, ktoré sú nesprávne interpretované v rozsudku súdu.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedla, že rozsudok súdu prvého stupňa navrhuje ako vecne správny potvrdiť. Súd prvého stupňa rozhodol správne, keď okolnosti rozhodujúce pre určenie výšky výživného na plnoleté dieťa sa od poslednej úpravy výživného podstatne nezmenili, a to ani na strane navrhovateľky, ako ani na strane odporkyne. Oprávnené potreby plnoletého dieťaťa na jednej strane a schopnosti a možnosti odporkyne na strane druhej, ku ktorým sa účastníci konania vyjadrili na pojednávaní a na ktoré poukázal súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, aj v súčasnej dobe s výškou naposledy stanovenej vyživovacej povinnosti korešpondujú. Od poslednej úpravy výživného uplynul relatívne krátky čas, nedošlo ani na jednej strane k zmene pomerov, ktorá jedine môže byť právne relevantným dôvodom na zvýšenie výživného.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 OSP bez prejednania na nariadenom odvolacom pojednávaní podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Predmetom konania bolo zvýšenie výživného od odporcu na navrhovateľku od podania návrhu, teda odo dňa 30. 07. 2014 zo sumy 50 eur na sumu 140 eur mesačne. Súd prvého stupňa návrh zamietol. V dôsledku odvolania navrhovateľky je predmetom odvolacieho konania posúdenie návrhu navrhovateľky na zvýšenie výživného.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 212 ods. 2 vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Odvolací súd po preskúmaní veci a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa stotožňuje, na tieto v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 odkazuje. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľky uvedenými v odvolaní a na potvrdenie záverov súdu prvého stupňa, k dôvodom odvolania navrhovateľky uvádza, že účastníci konania boli na súde prvého stupňa pred vyhlásením dokazovania za skončené poučení v zmysle § 120 ods. 4 OSP o povinnosti predložiť alebo označiť všetky dôkazy najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Napriek tomuto poučeniu navrhovateľka na pojednávaní na súde prvého stupňa dňa 14. 10. 2014 uviedla, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Ak potom navrhovateľka v odvolaní uviedla, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým veciam a žiadala, aby súd predvolal jej otca, ktorý predloží nové dôkazy, nie je to odvolacím dôvodom v zmysle ustanovenia 205a OSP a jej tvrdenie o nesprávnych skutkových zisteniach nie je dôvodné. Odvolací súd po preskúmaní veci a konania na súde prvého stupňa dospel k záveru, že pokiaľ súd návrh navrhovateľky zamietol, jeho rozhodnutie je vecne správne, pretože od ostatného rozhodovania o výživnom na navrhovateľku nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu vyživovacej povinnosti. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OPS potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 242 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože ich priznať nežiadala.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.